

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 17Er/955/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313202732
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matej Malík
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2014:4313202732.3

Uznesenie

Okresný súd Galanta vo veci exekučného konania oprávneného: L. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX V. XXX, proti povinnému: V. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Š. XXXX, zast. JUDr. Róbert Spál, advokát so sídlom Paulínska 24, 917 01 Trnava, o vymożenie uloženej povinnosti zaostáleho výživného vo výške 5 001,79 Eur, bežného výživného vo výške 150,- Eur mesačne počnúc dňom 06.02.2013 a trov exekúcie, o námietkach povinného proti exekúcii a o návrhu povinného na zastavenie exekúcie v časti 3 900,- Eur, takto

rozhodol:

Súd námietky povinného proti exekúcii, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Jozefom Kapronczaiom, Exekútorický úrad Galanta, Švermova 273, pod spisovou značkou EX 406/2013 z a m i e t a .

Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie v časti 3 900,- Eur zamietá.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe návrhu oprávneného a na základe exekučného titulu - rozhodnutia Okresného súdu Galanta, č. k. 17C/23/2010-51 zo dňa 19.03.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.04.2010 a vykonateľnosť v časti výživného dňa 16.05.2010 - sa dňa 05.02.2013 začalo exekučné konanie oprávneného voči povinnému na vymożenie uloženej povinnosti zaostáleho výživného, bežného výživného a ďalších trov exekúcie. Vykonaním exekúcie súd poverením sp. zn. 17Er/955/2013 zo dňa 02.08.2013 poveril súdneho exekútora JUDr. Jozefa Kapronczaia.

Dňa 12.12.2013 doručil tunajšiemu súdu súdny exekútor námietky povinného voči predmetnej exekúcii, podané v zákonnej 14-dňovej lehote. V týchto námietkach povinný uvádza, že vyživovaciu povinnosť voči oprávnenej, ktorá mu bola stanovená exekučným titulom, plnil od právoplatnosti exekučného titulu (apríl 2010) až do mesiaca jún 2012, vždy riadne a včas. Nakoľko súd nešpecifikoval vo svojom rozhodnutí, ktoré je exekučným titulom, spôsob úhrady výživného, povinný toto platil pravidelne mesačne k rukám oprávnenej v hotovosti až do mesiaca jún 2012, o čom oprávnená musí mať vedomosť. Z týchto dôvodov má povinný za to, že pohľadávka oprávnenej v pôvodne uplatňovanej výške nie je dôvodná. Povinný tiež uvádza, že nespochybňuje, že k úhrade výživného za mesiace júl 2012 až november 2013 nedošlo, táto suma však činí celkovo 2 550,- Eur. Zvyšok sumy uplatňovanej oprávnenou, ktorá pozostáva z výživného za máj 2010 až jún 2012, v celkovej výške 3 900,- Eur povinný už uhradil. Vzhľadom na vyššie uvedené podáva povinný námietky v zmysle § 50 Exekučného poriadku, nakoľko po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, a taktiež v zmysle § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku navrhuje zastaviť exekúciu v časti 3 900,- Eur.

Námietky povinného boli zaslané oprávnenej na vyjadrenie. Dňa 31.12.2013 bolo tunajšiemu súdu doručené vyjadrenie oprávnenej, v ktorom uvádza, že povinný nehradil výživné stanovené súdom ani riadne ani včas. Peniaze oprávnenej nosil vtedy, keď to jemu vyhovovalo, a to napriek tomu, že na pojednávaní v základnom konaní pred sudkyňou vyhlásil, že oprávnenej dá také výživné, aké bude

chcieť. Posledné výživné, podľa tvrdenia oprávnenej, zaplatil povinný v máji 2012. Oprávnená tiež tvrdí, že povinný klame a posledné výživné jej bolo zaplatené iba vo výške 20,- Eur v mesiaci máj 2012.

Súdny exekútor sa k podaným námietkam povinného nevyjadril nijakým spôsobom.

Podľa §36 ods.2 Exekučného poriadku, exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Exekútor však môže začať vykonávať exekúciu až udelením poverenia súdu na jej vykonanie (§44).

Podľa § 41 ods. 1 Exekučného poriadku, Exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie, o námietkach netreba rozhodnúť.

Podľa § 50 ods. 3 Exekučného poriadku, rozhodnutie o námietkach sa doručí oprávnenému, povinnému a po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia exekútorovi poverenému vykonaním exekúcie.

Podľa § 50 ods. 4 Exekučného poriadku, proti rozhodnutiu, ktorým sa vyhovelo námietkam, je prípustné odvolanie.

Podľa § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané.

Podľa §57 ods.2 EP, exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

Podľa §57 ods.3 EP, ak sa exekúcie týka niektorý z dôvodov zastavenia len sčasti alebo ak sa exekúcia vykonala v širšom rozsahu, než stačí na uspokojenie oprávneného, exekúcia sa zastaví len čiastočne.

Podľa §57 ods.4 EP, exekútor je povinný predložiť vec súdu bezodkladne po tom, ako nadobudne pochybnosti alebo zistí, že sú dôvody na zastavenie alebo čiastočné zastavenie exekúcie.

Podľa §58 ods.1 EP, exekúciu súd zastaví na návrh alebo aj bez návrhu.

V exekučnom konaní sa súd v rámci podaných námietok zaoberá takými okolnosťami, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, ktoré by mohli spôsobiť jeho nevykonateľnosť, bránili by jeho vymáhateľnosti, prípadne, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná. Ak by tieto jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom pre exekúciu.

Vo vykonávacom konaní súd musí vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože sa len vykonáva to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté, a nenahrádza súd, resp. iný orgán v základnom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané, a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určitej povinnosti voči označenému subjektu.

Súd po preskúmaní spisového materiálu a priložených listín dospel k záveru, že námietky povinného je potrebné zamietnuť, nakoľko nedošlo k naplneniu ani jednej z podmienok, ktoré vyžaduje § 50 Exekučného poriadku na rozhodnutie súdu, ktorým vyhovie námietkam povinného. Ako vyplýva zo samotného obsahu námietok, povinný neuhradil výživné stanovené súdom v plnom rozsahu, a teda nedošlo k zániku vymáhaného nároku. Zákon inštituu čiastočné vyhovenie námietkam proti exekúcii nepozná, v zmysle čoho už zo samotných námietok podaných povinným vyplýva, že námietky je

potrebné zamietnuť, nakoľko povinný nesplnil to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, a taktiež tu nie sú okolnosti, ktoré by bránili vymáhateľnosti, či spôsobovali neprípustnosť exekúcie. Navyše, povinný žiadnym spôsobom nepreukázal, že by došlo vôbec k nejakým úhradám výživného, v zmysle čoho súd rozhodol tak ako je uvedené v prvom výroku tohto uznesenia a zamietol námietky povinného.

Ďalej sa súd zaoberal návrhom povinného na zastavenie exekúcie v zmysle § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie tvrdí, že v mesiacoch apríl 2010 až jún 2012 plnil stanovené výživné riadne a včas, k rukám oprávnenej v hotovosti, o čom oprávnená musí mať vedomosť. Z vyjadrenia oprávnenej vyplýva, že takéto úhrady povinný nevykonával. Nakoľko povinný k návrhu na zastavenie exekúcie v časti nepripojil žiadne dôkazy, preukazujúce uskutočnenie takýchto úhrad, súd musel návrh povinného na čiastočné zastavenie exekúcie zamietnuť, nakoľko nemal nijakým spôsobom za preukázané, že by došlo k akejkoľvek úhrade zo strany povinného.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné podať odvolanie do 15 dní od doručenia uznesenia na Okresný súd Galanta. Proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakať, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť).

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.